

Върень пазачъ.

Гроздето захвана да зрѣе. Стига е ходилъ *Султанътъ* на свобода. Вързаха го въ лозето до колибата на една могила, направиха му и легло. Султанътъ отначало скърбѣше, жално виеше и тѣжно гледаше тия, що ходѣха на свобода. Понѣкога го пущаха да побѣга малко и пакъ го връзваха.

Скоро Султанътъ привикна къмъ стражарската си длѣжностъ. Като потичваше малко, веднага се връщаше къмъ колибата, щомъ чуе, че пазачътъ свири и го вика.

Гроздето добрѣ озрѣя и го обраха. Пустнаха